

Ž 63,2 – 9 **Žalm 36,6 – 11 Hospodin je stínem před žářem slunce**

Mk 4,30 – 32 před požehnáním: Iz 49,8 – 10

Sestry a bratři, v uplynulém týdnu jsme zažívali mimořádně horké, tropické dny (i tropické noci), proto jsem pro dnešní neděli zvolila **biblický obraz stínu**, stín. Nyní po vlastní zkušenosti mu budeme více rozumět. Je pochopitelné, že v Orientu, konkrétně v biblických zemích – v Egyptě, v Izraeli, kde často hrozil úpal nebo úžeh, byl **stín blahodárný a pro život nezbytný – byl záchranou, pomocí a bezpečím**. /Úpal = celkové přehřátí organismu; úžeh = přehřátí mozku, ke kterému dochází nejčastěji při dlouhém pobytu na slunci./

Jedině ve stínu a s dostatečným množstvím tekutin se dá horké léto (zvláště přes poledne) dobře přečkat, přežít. Také chápeme jako oblečení dlouhé pláště, které překrývaly i hlavu, aby chránily celé tělo člověka před žářem slunečních paprsků. V Bibli se často píše také o vodě, bez ní není život; proto přirovnání Hospodina k pramenu vody života, ke zdroji živých vod (např. Jr 17,13). Dnes se zaměříme na biblický obraz stínu v žalmu 36. Věřící člověk vyznává: Hospodin je mi stínem. Skryj mě ve stínu svých křídel, Bože (Ž 17,8).

Ovšem musíme si připomenout, že **stín je v Bibli také obrazem lidské pomíjivosti**. V žalmu 102. čteme: „Mé dny jsou jak stín, který se prodlužuje, usychám jako bylina. Ty však, Hospodine, zůstáváš věčně“ (Ž 102,12-13). Nebo v žalmu 144.: „Hospodine, co je člověk, že ho bereš na vědomí, co je syn člověka, že na něj myslíš? Člověk se podobá vánku, jeho dny jsou jak stín pomíjivé“ (Ž 144,3-4).

Žalm 36 má dvě odlišné části. První část podává stručnou charakteristiku svévolníka – člověka, který nemá strach z Boha, a proto jedná špatně, lstivě, neštítí se zlého. Druhá část žalmu, kterou jsme dnes četli, opěvuje Boží milosrdenství, věrnost a spravedlnost, a doporučuje člověku rozhodnout se pro cestu s Bohem, pro život v obecenství s ním. Takoví lidé „se utíkají do stínu Božích křídel“ (v. 8). Autor žalmu možná myslí na útočiště v Hospodinově svatyni – v chrámu, kde byla pozlacená truhla s Desaterem a na té truhle byli zobrazeni dva cherubové – andělé s mohutnými křídly. Také pro nás by měl být kostel (i náš sbor) útočištěm, kde načerpáváme sílu, osvěžení, klid. Bůh je pro člověka, který na něho spoléhá, zdrojem života, pomocí a ochranou, podobně jako nás před žářem slunce chrání stín. Ale ještě jedna myšlenka k tomuto obrazu, přirovnání. Jako se za poledne ve vedru uchylujeme do stínu, sami stín vyhledáváme, podobně musíme my sami Hospodina vyhledávat, vyznávat jej, modlit se.

Nemyslet si, že jeho milosrdenství a pomoc jsou automatické. Prosme se žalmistou:

„Bože, prosíme, uchovej své milosrdenství těm, kdo tě znají, a svou spravedlnost těm, kdo mají přímé srdce.“ Prosíme, uchovej své milosrdenství i nám! Amen.

/Jindřiška Buttová, 7. 8. 2022 Krč/